

GASETA

MUSICAL

OLOTINA

BULLETÍ PORTAVEU DEL «ORFEO POPULAR OLOTÍ»

NÚM. 2

ABRIL

1919

QUARESMA MUSICAL

Lenta però progressivament va desenrotllant-se la labor del «Orfeó Popular Olotí». I al dir que's desenrotlla lentament, no vull pas dir que siga migrada la seva obra sino que es fa aquesta assegurant els passos donats i amb els peus fermes mirant sempre endevant per tal de que resulti la seva labor sòlida i profitosa als fins que des de sa fundació s'ha proposat aquesta entitat.

Aixís comensaba la seva memòria el digne Secretari del Orfeó el volgut company En Joaquim Vayreda al donar compte dels actes celebrats durant l'any de 1918. Aixís és en realitat com deu procedir-se tractant-se d'obres que necessàriament deuen produir ulterior efecte. Si l'obra del Orfeó tingués per finalitat solament l'organització d'actes circumstancials i de moment, altre deuria ésser la seva tàctica, més essent son lema l'enlairament artístic cultural del nostre poble no pot la seva obra desenrotllar-se depressa: necessita el factor temps i una acció constant i eficaç atemperada per un nivell d'assensió progressiva.

Per có, s'haurà pogut observar com a tots els actes que ha projectat s'ha procurat donar-los-hi sempre una major elevació,

per tal de que l'obra comensada anés esgraonant-se pràctica i racionalment, a fi de que sense que'l poble es separés i perdés simpatia per l'Orfeó, aquest per altre part anés ascendint en son nivell de perfecció artística. I aquesta és l'explicació que podrien donar a alguns comentaris de la premsa olotina al fer criteri sobres les obres que donàvem en el programa d'alguns concerts.

Es cert que les obres que s'han interpretat durant la present Quaresma no son pas totes de la mateixa valor: es cert també que l'ideal d'aquestes sessions musicals, fora poguer donar un programa compost exclussivament de música pura... pero i el públic està en disposició, pot esser, per ara, un bon recipient d'aquesta música? Nosaltres sincerament creiem que no i ens ho demostra una vegada mes l'èxit que ha obtingut la present Quaresma. El públic va gustant si, va entrenant-se, comensa a distingir, mes encara no es l'hora de poguer dir: Olot posseeix una verdadera aristocràcia musical. Hi ha si, una secció d'homes escullits que senten i comprenen la música verament clàssica, pero adhuc aixó, no's pot pas pensar en poguer reunir un públic d'aquesta faicó.

Mes aixó, ¡trista realitat!, no ha pas d'esser obstacle per a que ordenem nostres esforços per tal de que un dia, que voldriem no fos llunyà, puga ésser realitat lo que tots desitjem. Bona llevor han produït els concerts quaresmals i bona preparació de terreny han donat els comentaris laudatoris de tota la premsa olotina. A tots sens distinció els hi donem las més corals mercés i els hi preguem ens ajudin a la nostra obra ja fent-nos les indicacions que més considerin oportunes, ja orientant-nos en qüestions circumstancials en quines certament ells ne son més asciensats que nosaltres.

Per finalitzar, hem de palesar el nostre regoneixement i agraiment a tot aquell nombrós públic que assistí a la Quaresma musical i que contribuí tan eficazment al bon èxit que obtingueren aquelles agradables sessions.

FELIX FARRÓ, PVRE.

JOAN MARCH

¡En Joan March és mort! La nova fou seca, trista, plena de dolor i de angúxia, però és realment certa: me la van donar fa uns quants dies: En Joan March és mort, dic jo, i al escriure aquestes ratlles, penso amb molt condol, que junt amb aquesta mort se'n ha anat per a sempre més per l'art musical el jove mestre compositor, i per a mi un amic molt amic al que jo molt volia i estimava; un d'aquells amics que avui no'n resten gaires, puix puc dir-ho fermament: en March no havia conegut ni alimentat mai, dintre son cor bo i noble, la més petita ambició ni el més petit rencor i odi per a els demés artistes que'l coneixiem i tractàvem; ell era un dels de tot cor i ànima, i desinteressat que sols se sentia feliç quan sos amics triomfaven conreuant l'art esquisit de sos somnis i il·lusions; amb la seva mort s'és estroncat un art hermós i plé de sentiments i amors catalans.

Des de molt petits ens coneixiem: havíem estudiat junts, havíem sentit i fet música sempre junts i tinc de dir que sempre fòrem dos amics dels més amics, d'aquestos que no's guarden cap mena de secret. En March era tot cor, cor d'artista plenament convençut i enamorat de son art.

Ja no'ns resta d'ell més que el record de la seva memòria: els qui havien escoltat i fruit de les seves obres i composicions musicals, el recordin amb gran estima, i els qui ademés el teníem per molt amic plorem-lo de tot cor, i siga el nostre condol un record per a sa bona memòria, puix si bé dolorosa és cosa molt certa; ¡En Joan March és mort! (a. c. s.)

RAFEL SERRA

NOTICIARI

Seguint l'hermosa i tradicional costum tan vellament lligada amb l'espirit altament cristià de la música popular catalana, el nostre Orfeó prengué part enguany en la solemnitat de les Quaranta Hores que tingué lloc en el nostre Temple Parroquial. El prop passat dimarts durant l'hora de 7 a 8 del vespre l'Església de St. Esteve se trobava plena de gom a gom per a fruit dels diferents nombres de Música Sagrada amb que l'Orfeó Popular Olotí obsequià a Jesús Sacramentat durant l'hora

que l'hi fou destinada per a fer-li companyia. Prengueren seient, en el banc dels Deseners, representant al Orfeó, D. Josep M.ª Masramón i D. Victorià Gali de la Junta Directiva.

L'Orfeó desgranà el següent programa: *Himne Eucarístic, Busca; Adoramus te Christe, Palestrina; Domine convertere, Lassus; Calligaverunt, Victoria; Credo, Palestrina; Tantum ergo i Gentiori, Victoria.*

Els senyors Deseners obsequiaren als Orfeonistes i als senyors Protectors que'ls acompanyaren durant l'hora de visita al Santíssim amb un *lunch*, en el local del Orfeó, en quin acte regnà, com en tots els que celebra la nostra entitat, la més franca expansió i cordial germanor.

Sembla que per alguns elements de la Secció d'homes del Orfeó hi ha el propòsit d'organitzar un petit chor per a sortir a cantar les tradicionals Caramelles. Nosaltres ens alegrem de tal intent car a més de ser-nos simpàtic el que se saludi la Pasqua de Ressurrecció amb els cants de la nostra terra, serà així potser també motiu, de que's desterrin certs abusos artístics que's cometen en tal diada.

A primers del passat mes va morir a Girona el jove compositor En Joan March. En Joan March era un enamorat de les cançons de la nostra terra que li servien de tema per a la composició de sardanes: encàr que molt jove havia conquerit alguns premis en els certàmens musicals que concorria, essent l'últim el que li otorgà el jurat qualificador del certamen literari musical celebrat en nostre ciutat a la sardana titulada *Temptació*. La nostra Banda Municipal també li toca algunes composicions que's distingeixen per la llur factura i formosa armonització. Prenguem als nostres llegidors un record pietós per l'ànima del company Joan March (a. c. s.)

Secció oficial del Orfeó Popular Olott.—Amb motiu de les Solemnitats de Setmana Santa queden sospesos els assaigs de Seccions i de Conjunt fins al dimecres passat Pasqua dia 23 del corrent. Des de aquella data, els assaigs quedaran establerts en la següent forma:

Secció de Nois. Assaig diari a dos quarts de 6 de la tarda.

Secció de Senyoretetes. Assaig els Dilluns, Dimecres i Divendres a dos quarts de 8 de la tarda.

Secció d'homes. Tenors primers i segons, assaig els Dimarts i Dijous a les 9 del vespre.

Barítors i Baixos: Assaig els Dimecres i Divendres a les 9 del vespre.

El Director, *Fèlix Farró Pore.*